

Gunter Lamoot: Lange bio (2012)

Gunter Lamoot is niet voor één gat te vangen. Wie hem een label wil opkleven, komt bedrogen uit. (Ook bij een tweede poging.) En wie in zijn hoofd wil kruipen, loopt er reddeloos verloren. Want Lamoot is wat men noemt 'onnavolgbaar'. Als stand-upcomedian, panellid, quizmaster, en nu ook als programmamaker toont hij zich een waaghals die het pad effent voor zijn collega's, om het meteen daarna zelf te verlaten.

Gunter Lamoot laat voor het eerst van zich horen – letterlijk dan – in het humoristische Studio Brussel-programma *Studio Kafka*. Samen met Bart Vanneste (later vooral bekend als Freddy De Vadder) en Piet De Praitere werkt hij o.a. mee aan de rubriek *De avonturen van de Here Jezus*. Lamoot levert nadien ook zijn bijdrage aan de Stubru-programma's *Collage* en *Microkosmos*.

Intussen – we bevinden ons op het einde van de jaren 90 – ontpopt Lamoot zich als een van de pioniers van de Vlaamse stand-upcomedy. Hij eist meteen zijn eigen plek op, want voor Lamoot – behept met een herkenbaar stemgeluid en een Oostendse tongval – zijn taboes taboe. Wie denkt dat alle grappen over voortplantingsorganen en uitwerpselen al lang de revue zijn gepasseerd, wordt door Lamoot met de neus op de niet altijd even welriekende feiten geduwd. Minderheden, hoe meelijwekkender hoe liever, worden evenmin ontzien.

Niet voor gevoelige zielen dus, maar het comedypubliek kan zijn stijl blijkbaar wel – euh – pruimen. Na zijn overwinning in Humo's Comedy Cup in 2005 breekt Lamoot immers definitief door met zijn tweede avondvullende zaalshow *Uw beste vriend*, gevolgd door het verrassend nostalgische *Softie* (2008) en *Rauwe kloten* (2011), een show met – zo staat te lezen in de betere pers – 'veel meer om het lijf dan seks, kak en pis'. Soms hysterisch, soms subtiel. Maar altijd lekker surrealistisch en balancerend op de grens tussen irritant en geniaal.

Als ook televisiekijkend Vlaanderen met hem kennismaakt (*Ook getest op dieren, De Laatste Show, De Allerslimste Mens ter Wereld ...*), blijkt zijn laconieke, absurde en grofgebekte stijl voer voor controversie. Lamoot beseft en bespeelt dat met graagte. Zoals in *Man bij hond* (2009), waar hij na een aantal klachtenbrieven zelf afscheid neemt als huiskamerquizmaster om al na enkele dagen een figuurlijke middelvinger op te steken met een scherpe comeback.

Ongezien, maar ook dát is Lamoot. Hij is een vernieuwer die de grenzen uitsmeert tot ongekende hoogten en diepten, inhoudelijk én stilistisch. In het satirische Canvas-programma *SPAM* (2008) bijvoorbeeld voorzag hij onschuldige fragmenten uit *Thuis* van een quasi perfect gelipte voice-over, waar zelfs Frank Bomans zich in verslikte.

Een kleine vier jaar later heeft Lamoot zijn monteertalent tot puur vakmanschap verheven in zijn eigenhandig aan elkaar geplakte (en geprate) *Superstaar*, vanaf 2012 te zien op 2BE. Succesprogramma's (*Aspe, Zone Stad, Familie ...*), klassiekers (*HT&D*) en andere fragmenten krijgen een sound- en voicelift die – uiteraard – tegen de limieten van de smaakpolitie aanschurkt. Monnikenwerk met kloten dus, maar dan van de toe te juichen soort ...